

го, отива въ Милано, кждето се отдава на сериозни занятия съ музика. Следъ две годишни пребивание въ Неаполъ, (1541) отива въ Римъ, подпомогнатъ отъ Флорентинския архиепископъ. Получилъ

Орландо ди Ласо

известие за заболѣването на родителитъ си, 1543 се отправя за отечеството си, безъ да ги свари живи. Следъ това препътува Англия и Франция, и се установява въ Амстердамъ, кждето сътворява цѣла редица прекрасни 4 гласни мадригали, които скоро направятъ името му известно въ цѣла Европа. Печатани сж били въ Амстердамъ и Венеция, Херцогъ Албрехтъ V — единъ голѣмъ приятелъ на изкуствата — призовава Л. въ Мюнхенъ, като капелмайсторъ на неговата капела, която въ скоро време той довежда до пълень разцвѣтъ, особено при приемника на Албрехта, когато капелата се увеличава до 90 человекъ, и славата ѝ се разнася и въ чужбина. 1571 Карлъ IX поканва Л. въ Парижъ, обиспвайки го съ разни почести, 1573 се връща пакъ въ Мюнхенъ, дето, въ продължение на две десетилѣтия, създава творения, които удивляватъ еднакво, както съ многобройността си, така и съ кра-

сотата си. Преуморенъ отъ прекомеренъ трудъ, въ края на живота си Л. изпада въ една меланхолия, достигаща до умопомрачение. Творенията на Л. — надъ две хиляди, поради което той се смѣта за най-плодовития компонистъ на всички времена и народи — издаватъ една многостранно одарена творческа личностъ — способна да изрази и най-силна драматика, и най-леката шеговитостъ. Църковнитъ му творби, като тѣзи на Палестрина, иматъ богата хармония — до като въ свѣтскитъ, той — съ своята хроматика, е откривателъ на нови пѣтища, завоевателъ на нови музикални хоризонти. Една частъ отъ духовнитъ му творения (мотети и меси) и свѣтскитъ (мадригали и шансон) сж напечатани, а по голѣмата сж въ ръкописъ, и се пазятъ въ библиотекитъ на Мюнхенъ и Виена. Голѣмата музикално издателска къща Брайткопфъ и Хертелъ въ Лайпцигъ е започнала отъ 1894 едно пълно издание на творенията на Л. — въ 60 проектирани тома.

Латила, Гаетано — Latilla, Gaetano — плодовитъ оперенъ компонистъ отъ Неаполитанската школа, род. 12 ян. 1711 въ Бари около Неаполъ, умр. 1791 въ Неаполъ, ученикъ на Джици, втори капелмайсторъ на „С. Мария маджоре“ въ Римъ, учителъ по хорова пѣние въ консерваторията della Pietà, и втори капелмайсторъ въ „Св. Марко“ въ Венеция, най-после частенъ учителъ въ Неаполъ; творби: 43 опери, една оратория, сонати, църковна музика.

Латуада, Феличе — Lattuada, Felice — италиански компонистъ, род. 5 февр. 1882 въ Моримондо, ученикъ на Миланската консерватория, писалъ: пѣсни, камерна музика, едноактна „Sandha“, премираната 4 актна „Донъ Жуанъ“ и др.

Латуръ, Жанъ — Latour, Jean — отличенъ пианистъ и плодовитъ компонистъ, род. 1766 въ Парижъ, умр. 1830 с. т., при избухването на френската революция отива въ Англия, дето бива прославенъ като пианистъ и компонистъ, и назначенъ за дворцовъ пианистъ на кралъ Георги IV, компонира: единъ голѣмъ брой дивертисменти, вариации, сонати, танци, ронда и др. — за пиано, цигулка и пиано.